

gavnligere og varigere Anvendelse end den, der vilde blive dem tildeel, naar de bleve fordeelte mellem de enkelte Medlemmer.

Indenrigsministeren: Den ærede Rigsdagsmand (Larsen) har fuldkommen Ret i den Indvendning, som han gjorde gjældende imod Forslaget, og naar jeg ikke tidligere har gjort denne Indvendning gjældende, er det alene, fordi det er en af de Detailindvendinger, der forsaavidt altsaa kunde være rettet til 3die Behandling. Det er for det Første aldeles klart, mener jeg, at der ikke var Anledning til at tale om dette Spørgsmaal i denne Paragraph, da vi jo have tidligere Paragrapher, som tale om, hvorledes der ved Laugenes Ophævelse skal forholdes med deres Formue. Det er den formelle Grund, hvorfor denne Bestemmelse saaledes, som den er affattet til denne Paragraph, er urigtig. Den næste Indvendning er en Realitetsgrund, som den ærede kjøbenhavnske Rigsdagsmand meget rigtig gjorde gjældende. Laugene ere juridiske Personer og som Folge deraf, kunne ingenlunde de, som til et givet Dødsblik tilfældigvis ere Medlemmer, ved en vilkaarlig Beslutning dele Formuen imellem sig; det er nødvendigt, at det Offentlige paa seer, paa hvad Maade en saadan Corporations Formuesforhold opgjøres; men, som sagt, dette er Det afgj. Indvendinger imod Forslaget, som jeg ikke kom frem med, fordi jeg gjorde den 5o ved Indvendning gjældende imod det, som jeg fremdeles maa fastholde, at dette Forslag uden nogen Nødvendighed paa en vilkaarlig Maade bryder det, som ellers med Hensyn til alle disse Forhold er Lovforslagets Tanke. Med Hensyn til §. 92 skal jeg indskrænke mig til den Bemærkning, at det dog vist erkjendes af de fleste Medlemmer i Thinget, at et Udvalg og en Minister med Hensyn til en Lov, der er sammensat af saa mange Bestemmelser som denne, have et særligt Kald til at værne om Lovens hele indre Sammenhæng og Architectonik. Det er undertiden nødvendigt at tage lidt haardt paa de Forslag, som fremkomme, som ikke tage Hensyn til hele Lovens Tanke. Det er netop det, jeg ogsaa tidligere gjorde opmærksom paa, at man med Billighed kan forlange af de ærede Medlemmer, som ville

stille Ændringsforslag, at de isorveien sætte sig saaledes ind i Lovens indre Sammenhæng og hele Bygning, at de stille Forslagene paa rette Steder og ikke paa saadanne Steder, hvor det vilde være umuligt, selv om man forøvrigt var enig om Indholdet, at kunne vedtage dem, uden at bryde hele Lovens indre Sammenhæng. Det er jo dog klart, at naar der i § 92 er Tale om, hvorledes Personer skulle være stillede, som bestude sig i et vist Forhold den 1ste Januar 1862, saa er det en Overgangsbestemmelse, en Regel for de enkelte Personer, som til denne givne Tid ere i disse Stillinger; det er det, man kalder en Overgangsbestemmelse, og det er en Overgangsbestemmelse.

Der staar nu blot tilbage for mig med et Par Ord at udtale mig med Hensyn til Terminen 1860, 1862 og 1867. Det er en Selvfølge, at jeg anseer Udfæstets Termin, nemlig 1862, i saa Henseende for den rette, og jeg maa meget fraraade baade en Forkortelse og en Forlængelse. En Forkortelse skriver saa meget imod, hvad der fra saa mange Sider her i Salen er fremkommet, at jeg paa ingen Maade kan troe, at Forslaget herom skalde kunne vinde Thingets Bifald. Jeg haaber heller ikke, at en Forlængelse vil vinde Thingets Bifald. Jeg troer ikke, at de forskellige Grunde, som kunne anføres for Overgangstilstanden i det Hele, tale for en længere Overgangstilstand end den, som her er bragt i Forslag. Der er allerede flere Bestemmelser i Udfæstet, som efter min Tanke heelt vel vilde kunne være traadte i Kraft strax, men hvis Virksomhed Thinget har skudt ud; det gjælder navnlig om dem, der søge at borttage de skarpe Kanter af Laugsforholdene, og jeg vilde ansee det for lidet heldigt, om man skød disse og de andre Bestemmelser i Træden i Virksomhed endnu længere ud. Hvad enten jeg seer hen til Forholdet imellem Nester og Svende, til de Personer, som arbejde sig frem, og som altsaa ganske naturlig maae have en vis Tid til at fuldende den Forberedelse, som de allerede have begyndt, eller jeg seer hen til Forholdene imellem Kjøbstæderne og Landet og den hele Maade, hvorpaa Næringsfriheden skal ordnes paa Lan-